

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 74.966 van 7 juli 1998

A. 77.683/V-1516.

In zake : **1. de Franse Gemeenschap**, vertegenwoordigd door haar Regering,
2. het Waalse Gewest, vertegenwoordigd door haar Regering,
3. Jacqueline GREGOIRE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten M. UYTENDAELE en R. WITMEUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. VAN ORSHOVEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Emile Maxlaan 149.

D E R A A D V A N S T A T E, Ve K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat op 27 februari 1998 namens de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en Jacqueline GREGOIRE, door hun raadsman, M. UYTENDAELE, advocaat te Brussel werd ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de rondzendbrief BA-97/22 van 16 december 1997 van de Vlaamse Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, betreffende het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlands taalgebied;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 27 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 mei 1998, datum waarop de zaak uitgesteld is op 19 mei 1998;

Gelet op de kennisgeving van de beschikking en van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Mr M. Uyttendaele, advocaat die verschijnt voor de verzoekende partijen en van Mrs P. Van Orshoven en B. Staelens, advocate, die verschijnen voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Met een nota van 30 oktober 1997 verzoekt de Vlaamse Minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting - hierna "de Minister" genoemd-, de Administratie Binnenlandse Aangelegenheden een rondzendbrief voor te bereiden "waarin voor de lokale besturen richtlijnen verstrekt worden voor een correcte toepassing van de wetgeving op het gebruik van talen in bestuurszaken".

1.2. Op 17 november 1997 zendt de Directeur-generaal van de Administratie Binnenlandse Aangelegenheden

het ontwerp van omzendbrief naar de Minister. Hij vermeldt tevens dat dezelfde dag nog het taaladvies wordt gevraagd.

1.3. Op 21 november 1997 zendt hij de aan het taalkundig advies aangepaste ontwerp-omzendbrief naar de Minister.

1.4. Op 16 december 1997 wordt de ontwerp-omzendbrief aan de Vlaamse Regering medegedeeld.

1.5. De Vlaamse Regering neemt op die datum akte van deze mededeling.

1.6. De rondzendbrief wordt op 16 december 1997 door de Minister uitgevaardigd.

De rondzendbrief is gericht aan de provinciegouverneurs en, ter kennisgeving, aan de colleges van burgemeester en schepenen.

1.7. Uit het verzoekschrift van de verzoekende partijen volgt dat het voorwerp van hun vordering beperkt is tot deze onderdelen van de rondzendbrief die voor de randgemeenten, enerzijds bepalen : "bij wijze van uitzondering kan de particulier op uitdrukkelijk te herhalen verzoek kiezen voor het Frans" (punt II, B, van de rondzendbrief), en, in de inleiding, "voor zover zij daar telkens uitdrukkelijk om verzoeken" (blz. 3, eerste lid, laatste zinsdeel, van de rondzendbrief), en, eveneens in de inleiding, de woorden "telkens opnieuw" (blz. 3, derde lid, negende regel), en waarbij anderzijds gesteld wordt : "alle individueel optredende leden van gemeenteraad en college van burgemeester en schepenen moeten in het Nederlandse taalgebied voor alle bestuurshandelingen het Nederlands gebruiken" (punt II, C, 1, tweede lid, van de rondzendbrief).

1.8. Op 13 januari 1998 maakt de Minister-Presidente van de Franse Gemeenschapsregering een belangenconflict aanhangig bij het Overlegcomité, opgericht krachtens artikel 31 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Zij voert aan dat de rondzendbrief nieuwe toepassingsmodaliteiten inzake de bestuurstaalwetten oplegt aan de randgemeenten en aan de taalgrensgemeenten, die met een eigen regeling begiftigd zijn, dat deze eigen regeling tot doel heeft de bescherming van hun minderheden zonder beperking in de tijd te verzekeren, dat de rondzendbrief deze beide beginselen in het gedrang brengt, doordat hij een uiterst restrictieve interpretatie geeft aan de bestuurstaalwetten en een uitdrukkelijk te herhalen verzoek oplegt aan de inwoners die in hun betrekkingen, zowel mondeling als schriftelijk, met het plaatselijk bestuur het Frans willen gebruiken, dat deze toepassingsmodaliteiten erop neerkomen de "taalfaciliteiten" in rechte en in feite te negeren.

Volgens de antwoordnota van de Vlaamse Regering van 30 januari 1998 "voegt de omzendbrief, door het standpunt in te nemen dat Franstaligen in het Nederlands taalgebied, in de gemeenten met een specifieke taalregeling -in de gevallen waar de Wetgeving op het gebruik der talen in bestuurszaken hun de mogelijkheid biedt het Frans te gebruiken- deze faciliteit slechts kunnen gebruiken voor zover ze daar telkens uitdrukkelijk om verzoeken, geen enkele rechtsregel toe aan de wet, maar beperkt hij zich tot een (verplicht strikte) interpretatie van de wet, gesteund op de voorbereidende werken en in het licht van het grondwettelijk principe van de voorrang van de taal van elk eentalig gebied. De kritiek van de Franse Gemeenschapsregering, als zou de omzendbrief verordenend zijn doordat hij "manifest" rechtsregels zou toevoegen aan de wet, is dan ook" steeds volgens de antwoordnota, " manifest ongegrond".

1.9. Op 4 februari 1998 stelt het Overlegcomité vast dat : "het belangenconflict, ingeleid door de Franse Gemeenschapsregering bij brief van 13 januari 1998 tegen de omzendbrief BA 97/22 inzake het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied, met toepassing van artikel 32, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, tot gevolg heeft dat de betwiste omzendbrief geschorst is voor een termijn van 60 dagen en dat deze termijn verstrijkt op 14 maart 1998, in het kader van het belangenconflict de Franse Gemeenschapsregering de bevoegdheid van de Vlaamse Regering in vraag stelt om deze omzendbrief te nemen, de Vlaamse Regering in een antwoordnota de stelling van de Franse Gemeenschapsregering betwist, er geen consensus bestaat over de stelling van de Franse Gemeenschapsregering, noch over de stelling van de Vlaamse Regering, er geen consensus bestaat om vast te stellen dat er geen akkoord mogelijk is, er geen consensus bestaat dat, met toepassing van artikel 32, § 6, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, het Overlegcomité advies vraagt aan de afdeling wetgeving van de Raad van State over de vraag of het aan het Overlegcomité voorgelegde conflict al dan niet vrij is van een bevoegdheidsconflict, de Franse Gemeenschapsregering en de Waalse regering het voornemen hebben om, met toepassing van hogergenoemd artikel 32, § 6, de vraag aan de afdeling wetgeving van de Raad van State te stellen of het aanhangig zijnde belangenconflict al dan niet vrij is van een bevoegdheidsconflict".

1.10. Op 16 februari 1998 dienen de Minister-President van de Waalse Regering en de Minister-Presidente van de Franse Gemeenschapsregering, met toepassing van artikel 32, § 6, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen een adviesaanvraag in bij de afdeling wetgeving van de Raad van State, die luidt als volgt : "Cet acte (d.i. de

voornoemde omzendbrief) qui, malgré son intitulé, a un contenu réglementaire, ne viole-t-il pas l'article 129 de la Constitution coordonnée, et les lois sur l'emploi des langues en matière administrative coordonnées le 18 juillet 1966, notamment les articles 7, 8, 25, 26, 28 et 30 en ce qu'il a pour effet d'ajouter des dispositions aux lois linguistiques, alors que l'article 129 de la Constitution coordonnée réserve cette compétence au législateur décentral et au législateur spécial ?".

1.11. Op 24 februari 1998 geven de verenigde kamers van de afdeling wetgeving van de Raad van State het volgend advies : "Ofschoon de zaak bij het Overlegcomité aanhangig is gemaakt 'afin de régler le conflit latent et à prendre toute mesure utile pour la défense des intérêts des francophones des communes à facilités', welke bewoordingen op het bestaan van een belangenconflict wijzen, blijkt de betwisting die gerezen is tussen de Vlaamse regering, enerzijds, en de Franse Gemeenschapsregering en de Waalse regering, anderzijds, een betwisting te zijn op het stuk van bevoegdheid verdelende regels aangaande het gebruik van de talen in bestuurszaken en aangaande het administratief toezicht. Het verschil van mening tussen de drie regeringen heeft betrekking op van elkaar afwijkende interpretaties van de bevoegdheid verlenende bepalingen van artikel 129 van de Grondwet en artikel 7 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Volgens de interpretatie die aan die bepalingen wordt gegeven, is de Vlaamse regering al dan niet bevoegd. De interpretaties van de verschillende partijen zijn met elkaar niet verzoenbaar. Het in stand blijven van elk van die interpretaties kan niet anders dan leiden tot een bevoegdheidsconflict. De Raad van State, afdeling wetgeving, kan dan ook slechts vaststellen dat dit verschil van mening 'niet vrij is van een bevoegdheidsconflict'".

Dientengevolge is overeenkomstig artikel 32, § 6, tweede lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen de procedure in het Overlegcomité definitief afgesloten.

1.12. Op 27 februari 1998 dienen de verzoekende partijen de vordering tot schorsing en het beroep tot vernietiging in bij de Raad van State;

2. Over de ontvankelijkheid van de beroepen.

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij in een eerste exceptie de onontvankelijkheid van het beroep van de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest opwerpt op grond van de ontstentenis van belang bij de vernietiging van beslissingen van een andere Belgische deelstaat; dat zij ervan uitgaat, dat dit belang enkel bestaat, wanneer een onbevoegde overheid "zich een of ander aspect van de bevoegdheid van die andere deelstaat aanmatigt of haar bevoegdheidsuitoefening hindert"; "dat in casu", volgens de verwerende partij, "de verzoekende partijen echter niet beweren dat een of ander orgaan van het Vlaamse Gewest zich de bevoegdheid zou aannemen van de Franse Gemeenschap of het Waalse Gewest, integendeel, het annulatieberoep beoogt de vernietiging van een omzendbrief die uitsluitend op gemeenten van het Nederlandse taalgebied betrekking heeft en dus blijk geeft van loutere bemoeizucht van de betrokken verzoekende partijen"; dat de verwerende partij in dit verband verwijst naar het arrest N° 22/98 van het Arbitragehof;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij stelt dat "het volstrekt onduidelijk is welk belang derde verzoekster zou kunnen hebben in verband met de schorsing van de betwiste omzendbrief", dat deze omzendbrief gericht is aan de provinciegouverneur en betrekking heeft op de wijze waarop het bestuurlijk toezicht moet verlopen, dat elk belang in haar hoofde ontbreekt

nu zelfs niet wordt aangegeven op welke grond verzoeker niet akkoord gaat met de aangegeven interpretatie en zij zelfs niet eens aangeeft of zij al dan niet wenst beroep te doen op de faciliteiten regeling;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij in een andere exceptie de niet-ontvankelijkheid van het beroep opwerpt ervan uitgaande dat "de bestreden omzendbrief geen griefhoudende voor annulatie vatbare 'akte of reglement' is in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State", wijl het om een interpretatieve omzendbrief gaat, "die geen andere bedoeling en draagwijdte heeft dan de bestaande wetgeving en reglementering in herinnering te brengen en/of toe te lichten, en daaraan eventueel aanbevelingen vast te knopen (en) niet de bedoeling (heeft) de erin vervatte interpretaties of richtlijnen verplichtend te stellen" of "slechts richtlijnen (bevat) die de toezichthoudende overheid zichzelf oplegt"; dat volgens haar de bestreden omzendbrief "uitgaat van een overheid waaraan geen enkele verordende bevoegdheid is toegekend" en daarin de gouverneurs enkel verzocht worden "toe te zien op een stipte naleving van de wetgeving betreffende het gebruik der talen in bestuurszaken";

2.3.1. Overwegende dat ter zitting van 19 mei 1998 namens de twee eerste verzoekende partijen gevraagd werd in verband met de eerste door de verwerende partij opgeworpen exceptie met toepassing van artikel 26 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, aan dat Hof een prejudiciële vraag te stellen die luidt als volgt :

"En tant qu'il est interprété comme exigeant des entités fédérées de justifier d'un intérêt identique à celui des autres personnes physiques ou morales et qu'il traite, ainsi de manière identique, des catégories de personnes dont la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'Arbitrage a démontré qu'elles appartenaient à des catégories fondamenta-

lement différentes, l'article 19 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat viole-t-il les articles 10 et 11 de la Constitution ?";

2.4.1. Overwegende dat de opgeworpen excepties van niet-ontvankelijkheid en de daarop aansluitende prejudiciële vraag, ten aanzien van hun gegrondheid, alleen dan moeten onderzocht worden, wanneer aan de beide voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten voldaan is, wat, zoals hierna uiteengezet, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

3.1. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging alleen kan worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1.1. Overwegende dat de eerste en de tweede verzoekende partijen met verwijzing naar het arrest Coombs N° 40.758 van 19 oktober 1992, stellen dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet aan hen uitsluitend moet berokkend zijn en dat zij het herstel van de wettigheid nastreven; dat zij in die richting betogen dat de verwerende partij zich een bevoegdheid heeft toegemeten, die eigenlijk uitsluitend de federale overheid toekomt, wat niet alleen die overheid raakt, maar ook zichzelf, omdat het evenwicht in de verdeling van de bevoegdheden verstoord is;

3.2.2. Overwegende dat - steeds volgens de twee eerste verzoekende partijen - ook aan de bij de uitvoering van de bestreden akte betrokken randgemeenten en

taalgrensgemeenten een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkend wordt daar zij immers de documenten eerst in het Nederlands moeten zenden aan personen die ze zullen terugzenden om een exemplaar in het Frans te ontvangen, dat deze werkwijze de betrokken gemeentelijke diensten zal ontwrichten en hen zal verplichten hun personeelsformatie uit te breiden, dat ook de inkohiering van gemeentetaksen hinder zal ondervinden, omdat de wet van 24 december 1996 termijnen oplegt, zodat de toepassing van de rondzendbrief de onmogelijkheid om de taksen tijdig te innen tot gevolg kan hebben, wanneer een belastingplichtige zou vragen de aanslagbiljetten in het Frans te ontvangen, dat aldus het evenwicht van de gemeentelijke begroting ernstig in het gedrang zou komen, dat hetzelfde geldt voor de kiesverrichtingen, dat het heen- en terugzenden van de documenten belangrijke vertragingen zal veroorzaken, terwijl de termijnen voor die verrichtingen door de wetgever strikt bepaald werden, wat zelfs kan leiden tot de nietigheid van de verkiezingen; dat de twee eerste verzoekende partijen er ook op wijzen dat indien de schorsing niet wordt bevoelen, de eventuele vernietiging van de kwestieuze omzendbrief niet voor de volgende gewestelijke en federale verkiezingen kan verkregen worden, gelet op de huidige duur van de rechtsplegingen voor de Raad van State, dat een eventuele vernietiging van inzonderheid de verkiezingen voor de Senaat, de eerste twee verzoekende partijen de plaats bij uitstek voor de dialoog van Gemeenschap tot Gemeenschap voor een min of meer lange duur zou ontnemen; dat zij ten slotte vaststellen dat de gemeentebesturen voor een onmogelijke keuze komen te staan, hetzij de kennelijk onwettige rondzendbrief toepassen met het risico dat hun akten kunnen vernietigd worden, hetzij de toepassing ervan weigeren en de vernietiging door de toezichthoudende overheid oplopen, alsmede andere zware sancties die de betrokken Minister reeds afgekondigd heeft;

3.2.2.1. Overwegende dat, wat betreft de derde verzoekster, aangevoerd wordt dat de verplichting om de keuze van het Frans uitdrukkelijk te herhalen, heel wat materiële moeilijkheden en vertragingen in de behandeling van haar dossier kan veroorzaken, dat hier een schending ontstaat van de vrijheid van taalgebruik, neergelegd in artikel 30 van de Grondwet, waaruit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voortvloeit, dat ook de weigering rechtsgevolgen toe te kennen aan elke akte die in strijd met de rondzendbrief zal worden genomen, de burger het recht ontnemt een beroep in te stellen en dat de rondzendbrief ook afbreuk doet aan de communautaire vrede en de basisbeginselen van de federale Staat in gevaar brengt;

3.2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat het nadeel alleszins persoonlijk moet zijn, dat dit niet wordt tegengesproken door het arrest nr. 38.108 van 14 november 1991, Sound and Vision, dat in een eerste schorsingsarrest, nr. 38.018, exclusief de schade voor die concertorganisator als moeilijk te herstellen ernstig nadeel werd omschreven, dat het tweede arrest nr. 38.108, dat het eerste bevestigd heeft, uitdrukkelijk verwees naar het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zoals omschreven in dat eerste arrest, en eraan toegevoegd heeft dat ook een andere groep alsmede de amateurs van dergelijke optredens een nadeel leden, dat het arrest aldus stelt dat het nadeel niet exclusief door de verzoekende partij moet geleden worden, maar zeker niet wegneemt dat de verzoekende partij zelf een nadeel moet lijden, dat bijgevolg de bewering dat derden een nadeel ondergaan, niet kan volstaan om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoekers te erkennen die aldus een actio popularis zouden instellen, dat de twee eerste verzoekers geen nadeel lijden doordat bepaalde in het Nederlandse taalgebied gelegen gemeenten of bepaalde Franstalige inwoners van die gemeenten een nadeel zouden

ondergaan, dat beide verzoekende partijen ook geen nadeel ondervinden door de wijze waarop in het Vlaamse Gewest het bestuurlijk toezicht wordt uitgeoefend, dat het enkel de gemeenten zelf of de Belgische Staat toekomt om te oordelen of de rondzendbrief enig nadeel veroorzaakt, dat trouwens de federale loyaleit het respect voor elkaars bevoegdheid impliceert, zodat die verzoekende partijen zich niet moeten bemoeien met een omzendbrief die uitleg geeft over het bestuurlijk toezicht in het Vlaamse Gewest;

3.2.2.3. Overwegende wat betreft de derde verzoeker, dat de verwerende partij doet gelden dat zij enkel enige algemene bedenkingen ten beste geeft, maar geen precisering geeft over het nadeel dat zij persoonlijk zou lijden, dat zij niet uiteenzet of zij een beroep wenst te doen op faciliteiten, en of zij dit in het verleden reeds gevraagd heeft aan de gemeente Sint-Genesius-Rode, dat zij daaromtrent geen enkel stuk voorlegt en dat zij evenmin uiteenzet enige moeite te hebben met de Nederlandse taal, dat zij vaag spreekt over vertragingen bij de afhandeling van enig dossier zonder die nader te omschrijven;

3.2.3.1. Overwegende dat zo het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet noodzakelijkerwijze uitsluitend aan verzoekende partijen moet worden berokkend, de verzoekende partijen nochtans een persoonlijk nadeel moeten aantonen;

3.2.3.2. Overwegende dat de twee eerste verzoekende partijen in hoofddorde verwijzen, eendeels, naar het nadeel dat zou berokkend zijn aan de federale Staat, omwille van de beweerdde schending van zijn bevoegdheid, en anderdeels aan de randgemeenten en taalgrensgemeenten, omwille van de mogelijke administratieve verwikkelingen en de eventuele gevolgen daarvan voor hun begroting en personeelsbestand; dat deze onderscheiden overheden echter in de eerste plaats zelf moeten oordelen of zij een persoonlijk nadeel ondergaan, en niet de twee eerste verzoekende partijen in hun plaats;

3.2.3.3. Overwegende dat de twee eerste verzoekende partijen hun persoonlijk nadeel, verwoorden door te stellen dat "l'acte attaqué remet en cause l'équilibre de la répartition des compétences entre les différentes entités"; dat dit gegeven zich niet onderscheidt van het belang dat eenieder heeft bij de naleving van de bevoegdheidsverdeling en van de wetten in het algemeen; dat het nadeel op een zo algemene wijze wordt verwoord dat het persoonlijk karakter eraan ontbreekt;

3.2.3.4. Overwegende dat ook de verwijzing naar de mogelijke gevolgen ten aanzien van de verkiezingen en naar de samenstelling van de Senaat een louter hypothetisch karakter heeft en de geschetste gevolgen niet rechtstreeks voortvloeien uit de toepassing van de bestreden rondzendbrief;

3.2.3.5. Overwegende dat ook de duur van de annulatieprocedure niet kan worden ingeroepen om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel te bewijzen;

3.2.3.6. Overwegende dat het eigen persoonlijk nadeel van de eerste twee verzoekende partijen dan ook noch onvoldoende is omschreven, noch aangetoond is;

3.2.4.1. Overwegende dat wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van derde verzoekster betreft zij verwijst naar een mogelijke vertraging in de behandeling van "haar dossier", zonder dit te staven aan de hand van enig gegeven, noch omtrent de aard van dat dossier noch zelfs omtrent het bestaan ervan; dat bovendien de gemeenteraad van de gemeente waar zij woonachtig is, Sint-Genesius-Rode, op 2 april 1998 beslist heeft de rondzendbrief niet toe te passen, zodat het door de derde verzoekster aangevoerde nadeel thans niet bestaat; dat de verwijzing van verzoekster naar de vrijheid van taalgebruik, geen rekening houdt met het feit dat het gebruik der talen in bestuurszaken door de wet en het decreet kan geregeld worden en dus geen absoluut grondrecht is; dat de rondzendbrief evenmin verhindert dat verzoekster bij de Raad van State een beroep kan indienen tegen akten of tegen weigeringen die zij strijdig acht met de bestuursstaalwetten; dat haar nadeel zich ten slotte niet onderscheidt van het belang dat elke burger heeft bij de naleving van en de eerbied voor de basisbeginselen van de federale Staat; dat de derde verzoekster geen persoonlijk ernstig en onmiddellijk nadeel aantoonst;

3.2.5.1. Overwegende dat, uit wat voorafgaat volgt, dat geen van de drie verzoekende partijen, het bestaan heeft aangetoond van een moeilijk ernstig nadeel in hun hoofde; dat wijl niet voldaan is aan de tweede cumulatieve voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de vordering tot schorsing moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten zijn voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven juli 1900 achtennegentig, door de Ve kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	P. LIENARDY,	staatsraad,
Mevr.	Chr. NOTEBAERT,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

G. BAETEMAN.